

**ԲԱՆԲԵՐ ՄԱՏԵՆԱԴԱՐԱՆԻ ՀԱՆԳԵՍԻ ՀՈԴՎԱԾՆԵՐԻ ԶԵՎԱՎՈՐՄԱՆԸ
ՎԵՐԱԲԵՐՈՂ ՊԱՀԱՆՁՆԵՐ**

1. Հոդվածին և ամփոփումներին, վերնագրից հետո, պեսա՞ է նախորդեն բանալի բառեր՝ թվով 8-10:

2. Հոդվածին պեսա՞ է հետևի ամփոփում՝ ոռուերեն և անգլերեն (ֆրանսերեն, գերմաներեն):¹ 100-300 բառ ծավալով: Այլալեզու հոդվածների դեպքում, ամփոփումները համապատասխանաբար հայերեն են և երրորդ լեզվով: Ամփոփման վերնագիրն ու հեղինակի անունը ձևագործել ինչպես հոդվածի հիմնական բնագրում՝ առանց «Ամփոփում», «Резюме», “Summary” և նման նշումների:

3. Հայերենի համար օգտագործել AMM MairTcutcak (unicode) տառատեսակը: Մուսերեն և լատինատառ մասերը շարել Times New Roman տառատեսակով: Հիմնական բնագրի տառեր՝ շեղ (italic), չափը՝ 12, տողատակինը՝ ուղիղ, չափը՝ 10:

4. Աշխատությունների տողատակի հղումներում կիրառել միջազգայնորեն ընդունված հետևյալ ձևերը:

ա. Գրերի և պարբերականների վերնագրերը գրել շեղատառ (italic):

բ. Հոդվածների (և գրերի գլուխների) վերնագրերը՝ ուղիղ (ոչ շեղ), շակերտների մեջ:

գ. Շարերի վերնագրերը գրել փակագծերում ուղիղ՝ հրատարակման վայրից առաջ:

դ. Աշխատությանը վերաբերող տվյալներն իրարից բաժանել ստորակետով:

ե. Նոյն աշխատության կրկին վկայակոչման դեպքում նշել միայն հեղինակին և վերնագիրը (կամ նամաշելի ձևով համառոտումով):

գ. Եթե կրկին վկայակոչումն անմիջապես հաջորդում է առաջինին, գրել «Նոյն տեղում» և էջահամարը (եթե փոխվել է): Եթե հաջորդաբար նոյն հեղինակի տարբեր աշխատություններ են նշվում, գրել՝ «նոյնի» և աշխատության տվյալները:

է. Մրանց գումարվում է ԲՄ-ում ավանդական դարձած՝ հեղինակի անունը թավ (bold), իսկ իմբագրի, կազմողի, բարգմանչի անունը թավ և շեղ (bold + italic) գրելու պահանջը:

Օրինակներ՝

Դափր Անյաղը, Սահմանք իմաստասիրութեան, համահավաք բննական բնագիրը, բարգմանությունը գրաբարից ոռուերեն, առաջաբանը և ծանոթագրությունները Ա. Ա. Արևշատյանի, Երևան, 1960, պրակտ ժէ, էջ 132:

Paul J. Alexander, “Medieval Apocalypses as Historical Sources,” *American Historical Review*, 73, 1968, p. 998:

Մովսէս Կաղամկատուացի, Պատմութիւն Աղուանից աշխարհի (ՄՀ¹, ԺԵ. հատոր, Ժ. դար), Երևան, 2011, էջ 27-437:

Philonis Alexandrini Quaestiones in Genesim et in Exodus. Fragmenta Graeca, ed. F. Petit (Les oeuvres de Philon d'Alexandrie 33), Paris, 1978:

5. Հաճախակի հղվող աղբյուրների համար մշակել համառոտագրություններ, որոնց ցանկը կցել հոդվածի վերջում:

6. Գլխավոր հավաքածուներում պահվող հայերեն ձեռագրերը հիշատակել հետևյալ հապավումներով.

ՄՄ 1746 (Մաշտոցի անվան Մատենադարան):

Եղմ. 1903 (Երուսաղեմի Սուրբ Հակոբյանց վանմ):

Վճակ. 456 (Վեճեսիկի Միսիրարյան միաբանություն):

Վիեն. 2159 (Վիեննայի Միսիրարյան միաբանություն):

Փրզ. 58 (Փարիզ, Ֆրանսիայի Ազգային գրադարան):

(Մնացած հավաքածուների համար հապավումներ կմշակվեն առաջիկայում: Առաջարկում ենք ծանոթանալ հետևյալ կայֆեզում զետեղված և միջազգայնորեն կիրառվող հապավումներին՝ Coulie, *Liste des sigles utilisés pour désigner les manuscrits*, (Coulie – 2002),

<http://sites.uclouvain.be/aiea/wp-content/uploads/2014/03/Sigles.pdf>):

¹ = Մատենագիրք հայոց: Այլ հանրահայտ հապավումներ են ՊԲՀ = Պատմաբանասիրական հանդես, ԲՄ = Բանքեր Մատենադարանի, ՀԱ = Հանդիս ամսօրեայ, ԼՀԳ = Լրաբեր հասարակական գիտությունների, ԲԵՀ = Բանքեր Երևանի համալսարանի, REArm = Revue des Études Arméniennes:

